

Καλδερόν

Η ζωή είναι όνειρο

(Ο μονόλογος του Σιγισμούνδου στο τέλος της β' πράξης)

ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΣ

Σωστά· λοιπόν, η λύσσα αυτή ας κοπάσει
κι η ματαιοδοξία μας η μεγάλη,
γιατί μπορεί να ονειρευτούμε πάλι·
κι αλήθεια, στην παράξενη αυτή πλάση,
μόνο όνειρο είναι η ζωή. Κι η πείρα
μού έδειξε πως ζούμε στ' όνειρό μας
ό,τι πιστεύουμε για τον εαυτό μας,
ώσπου ν' αφυπνιστούμε από τη μοίρα.
Σ' όνειρο ο βασιλιάς έχει την πλάνη
ότι διατάζει, ορίζει, βασιλεύει,
αλλά οι ιαχές, τα ζήτω που μαζεύει,
δανεικά είναι· ο θάνατος τα κάνει
στάχτες και τα σκορπίζει στον αέρα.

Ποιος θα 'θελε άραγε να κυβερνήσει
ξέροντας ότι πρέπει να ξυπνήσει
σ' ένα όνειρο θανάτου κάποια μέρα;
Όνειρο βλέπει ο πλούσιος πως φυλάει
με κόπο τόσα πλούτη· όνειρο πάλι
βλέπει ο φτωχός τη φτώχεια τη μεγάλη
όνειρο αυτός που η τύχη του γελάει,
κι αυτός που με τις προσβολές χορταίνει
το μίσος του, κι αυτός που δάφνες δρέπει,
τι είν' ο καθένας, σ' όνειρο το βλέπει,
αλλά κανείς δεν το καταλαβαίνει.
Κι εγώ, το ότι ήμουν χθες σ' ένα παλάτι,
όνειρο το 'δα· κι όνειρο είναι πάλι
πως στο κελί δεμένο μ' έχουν βάλει.
Τι είν' η ζωή; Ένα ψέμα, μια αυταπάτη,
μια χίμαιρα, μια σκιά. Στιγμή στου απείρου
το χάος είν' ό,τι φαίνεται μεγάλο.
Γιατί η ζωή είν' ένα όνειρο, τι άλλο!
Και τα όνειρα, είναι όνειρο του ονείρου.